

шом едно яйце и да го занесе в сврачето гняздо. А когато се излюпи дивото пиле, той ще го донесе и ще го отхрани самичък.

Още сутринта рано Ванко занесе яйцето в гняздото.

III.

Ванко винаги кжсаше гащите си, но това лято те бяха станали на парцали. Майка му не можеше да разбере от какво ставаше това. Тя не знаеше, че момчето всеки дан се качеше по няколко пжти на високото джрво, за да види, дали се е излюпило дивото пиленце.

След три недели Ванко дойде рано сутринта при джрвото и чу писжк. Той превжрза с вржв шапката си, за да може да се свива и да се окачва за пояс. После се покачи на джрвото и погледна в гняздото. Там лежаха три сврачета и жадно раззиваха уста. По средата седеше едно голямо пиле, покрито сжс жжлтеникав пух.

Ванко го взе предпазливо, защото се боеше да го не клжвне, сложи го в шапката, затегна вржвта и я окачи отзад на пояса си. После се спусна полекичка и се втурна кжм дома.

Когато направи една колибка в плевнята за своето пиленце, той заведе баща си и майка си, и им го показа.

Майката разказа на бащата всичко, що беше чула от баба Кера. И двамата се смяха много, но оставиха Ванка да отгледа пилето.

Той го хранеше по няколко пжти на ден. Носеше му ту ечемик, ту трошички, ту нещо готвено. Пилето ядеше всичко, дори такива неща, каквито кокошките не ядат. Ала затова пжк растеше много бжрзо. Скоро нежния му пух се замени с пера. Ванко с радост забеляза, че то почна да прилича на сврака.

IV.

Лятото минаваше. Веднаж Ванко дойде при своето пиле и го свари излязло пред вратата на плевнята. То бе порасло вече почти колкото голяма кокошка. Ванко забеляза, че на главата му бе почнало да израства нещо като гребен, а под човката му — брадичка. Но това нали не беше кокошка като другите. Навярно тжй трябваше да бжде.